

BS"D

Hannukat HaBayit

On Purpose

R. Mois Navon

Beit HaKenneset HaSefaradi BeRimon – Three Weeks (Pinhas), Tammuz 5781

This week we started the three weeks of mourning the destruction of the Beit HaMikdash during which we reflect on what we have lost and pray that these days will be turned from yagon v'anacha to sasson v'simcha. We look forward to rebuilding the Mikdash and celebrating its Hannukat Habayit, BBY.

Interestingly, the Divrei Malkiel (Rav Malkiel Tzvi Tannenbaum, chief Rabbi of Lomza, Poland 1847-1910) compares Hannukat Beit HaMikdash to Hannukat Habayit of every individual!

שו"ת דברי מלכיאל חלק א סימן ג

... עיקר השמחה הגיעה בשעת הכנסת הארון [לבית המקדש] שהוא תכלית בנינו. וכמו שעושינו חנוכת הבית בשעת הכניסה לחנכו.

This comparison is quite propitious for me because last Thursday I moved into a new house here in Rimon. So today I would like to share with you some thoughts on the meaning of a house and specifically a house in Israel.

Now we all know that buying/building a house is a long and arduous process (aroch u'meyagah), as is moving and fixing/arranging the house. So much so that the Midrash Tanhuma compares it to God creating the world – that is just as God made the day of Shabbat to celebrate creating the world so too Hannukat Habayit is the celebration after building/setting up the home!

Dirvei Malkiel writes that the Tanhuma noted the celebration is about the completion of the work, while the Sheiltot noted the celebration is about the beginning of the use of the work – so really both aspects are worthy of celebrating.

שו"ת דברי מלכיאל חלק א סימן ג

במדרש תנחומא פ' בראשית שענין שבת הוא שעשה הקדוש ברוך הוא כביכול כמו יום טוב על גמר מלאכת העולם וכמאן דבנא ביתא וגמר לעבידתיה ועביד יום טוב כדאמרי אינשי כילול בתי דכתיב ויכל אלקים וגו'. והוא לשון השאלתות בשאלתא ראשונה ג"כ ע"ש ושם הגירסא הילול בתי. ובהעמק שאלה שם הרגיש בשינוי הגירסא. ונראה דל"פ ותרואייהו אמת וכמ"ש שיש ב' שמחות השמחה שנשלמה המלאכה והב' שנכנס לדור בבית ולהשתמש בו.

But are not these comparisons a bit extreme (mugzam)!? I mean comparing the acquiring of a house to the Creation of the World, and the Beit Hamikdash seems really over the top – no? Perhaps not. Perhaps we have under estimated the meaning of a house. To understand, let's look at the main element of Hanukat Habayit which is the Seuda – considered a Seudat Mitzvah.

Now many of us talk of about a seudat mitzvah in almost superficial terms – that is, we talk about regular meals, regular parties (simchat re'im) and mitzvah meals, mitzvah parties, as if they are really almost the same – here we eat, there we eat, the only difference being that the latter is simply eating done in association with a mitzvah. But I want to suggest that the distinction between the two types of celebrations is much deeper. A regular party is a celebration of a person or an event whereas a mitzvah party is a celebration about purpose (tachlit). It is a celebration about meaning (mashmaut).

Think about it, what are the primary seudot mitzvah if not momentous life cycle events:

- **Brit Mila** – This is not simply a birthday party. Rather it is a celebration about entering the covenant of God. One is saying that me and my children, my family, believe that there is a Creator, that there is a purpose to creation, that we are marking ourselves part of a community that has a purpose – to fulfill the will of the Creator, letakein olam bemaichut Shadai.
- And then one reaches **Bar/Bat Mitzvah** – again, this is not a birthday party, nor a coming of age party. We are not simply celebrating that one is now independent and responsible for his/her actions. We are celebrating the message of personal acceptance of responsibility toward the covenant, toward living a life of purpose – again to fix the world in the name of Creator.
- And again with a **Wedding** – it is not a party like wedding parties of non-Jews – simply celebrating the couple and their new official status. Rather it is celebrating the fundamental unit of the people of the covenant, the unit that will continue the chain of the covenant, of purposive living, of fixing the world.
- And then, if and when the couple/family reaches the capacity of acquiring a home, we get to **Hannukat Habayit**. This is not a celebration about having attained the means to have your own house. No! We do not, should not, and must not, celebrate ourselves or our achievements outside of their being part and parcel of our purpose. To do so otherwise would be hubris (gaavah), and this is something God rightfully hates.

מדרש אגדה (בנובר) במדבר פרשת נשא פרק ז פסוק יג
הקדוש ברוך הוא אוהב השפל ושונא את הגאווה, שנאמר כי רם ה' ושפל יראה (תהלים קל"ח ו'),

From all this it is clear that the seudat mitzvah is not just another meal simply celebrating a mitzvah – it is a celebration of purpose (tachlit). Celebrating a new house is not about the house, it is about fulfilling purpose via the house.

Interestingly, the majority opinion is that celebrating a new home is only considered a seudat mitzvah in the land of Israel:

The Magen Avraham (based on the Beer Sheva based on the Yerushalmi) writes that Hanukat Habayit is only a mitzvah in Israel.

מגן אברהם סימן תקסח ס"ק ה
וכי בסי' ב"ש דחנוכת הבית בא"י הוי סעודת מצוה אבל לא בח"ל

And the Pnei Moshe explains that this is so because one is fulfilling Yishuv HaAretz.

פני משה מסכת סוטה פרק ח הלכה ד

את שמצוה לחנכו. בא"י משום **ישוב** פרט בח"ל דאין מצוה לחנכו :
המג"א או"ח סי' תקס"ח סק"ה, בשם ספר באר שבע, דהסעודה שעושין בחנוכת הבית, בא"י הוי
סעודת מצוה, ולא בחו"ל. והבאת דברי האחרונים שהביאו כמקור לזה, מירושלמי סוטה פ"ח
ה"ד, עה"כ: "מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו" (דברים כ' ה') "פרט לבונה בית בחו"ל שאינו
חוזר, דכתיב ולא חנכו, את שמצוה לחנכו, יצא זה, שאין מצוה לחנכו". וגם הבאת דברי המחבר
"תורה תמימה" (בפ' שופטים שם) שכתב, דלדעתו אין כל ראיה מהירושלמי הנז', כיון דפרשה זו
וענין זה איירי בא"י, ובודאי שאסור לצאת מא"י לחו"ל משא"כ כשאנו בגלות. ומ"מ הסברא נוטה
לדינו של המג"א דהא עכ"פ אין מצוה בהתישבות בחו"ל, עכ"ל. הנה, בעל ה"תורה תמימה", לא
חידש כאן מאומה, במה שכתב דהסברא נוטה לדינו של המג"א. דהרי ב"קרבן עדה" (על הירושלמי
הנ"ל) כתב בפירוש, מ"ש "את שמצוה לחנכו", שהדירה בא"י מצוה. וב"שירי קרבן" שם, בד"ה
את, כתב: מהכא שמעינן שהסעודות שעושין בזה"ז בחו"ל לחנוכת בית חדש, לאו סעודות מצוה
הן. והנודר שלא לאכול מסעודה שאינה מצוה, אסור לאכול שם וכו' עכ"ל. וכן בפני ה"פני משה"
שם כתב: "את שמצוה לחנכו בא"י, משום ישוב א"י", וב"ציון ירושלים". (על הירושלמי שם) כתב
ג"כ דמכאן יצא לספר באר שבע (שהביא המג"א הנ"ל) שבחו"ל אין מצוה לעשות סעודה בחנוכת
הבית וכו' יעו"ש. וכן בבאה"ט יו"ד סי' רי"ז ס"ק ל"ב הביא להב"ש הנ"ל דסעודת "חנוכת הבית"
בחו"ל, לאו סעודת מצוה היא, ונפ"מ לענין נודר (כנ"ל) וכ"כ בשמו בס' ידות נדרים סי' רי"ז ביד
יוסף ס"ק מ"ח יעו"ש :

That is, only in Israel does one's home truly serves its purpose – its holy purpose. To truly fix the world in God's name. So what, you may ask, about religious homes in the diaspora? Do they not use their homes to fulfill the purpose of the covenant? Of course they do – but they are severely limited in their capacity to do so there. The primary way we are to fulfill the covenant is by being a light unto the nations (Ohr LeGoyim), but we can only do that when we are a nation (Goy, Am) in our own land [See R. Berkovits!]. In the diaspora, we are simply collections of individuals trying to live ethical and meaningful lives.

And this brings us back to our question about comparing the celebration of one's personal home to the celebration of the creation of the world and the dedicating of the Beit Hamikdash. God created the world yet left it unfinished, he left it to us to fix – letakein olam bemalchut shadai. So our homes, dedicated to that purpose, are a continuation of the celebration of Creation. And the Beit Hamikdash is really the culmination of that purposive creation, it is the symbol to the world that there is a creator and a purpose – in this sense, it is the ultimate house that our homes are to resemble. Creation in the beginning, Mikdash at the end and Home as the bridge – all to refer to purposive existence.

And if you think about it – there is nothing more worthy of celebrating.

Shabbat Shalom.